

ВЕСТИНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 114 Четвъртък, 23 септември 1971 г.

(3068)

Год. XXIX

Цена 2 стотинки

Боева мобилизация на всички сили за прибиране на реколтата!

ТРЕВОГА НА ИЗОБИЛИЕТО

Отново неубедителен старт / 1000 бригадири в помощ на ДЗС „Сувата“ • Сега организацията има решаващата дума

Битката за плодородие е в своята заключителна фаза. Всеки ден е решаващ за съдбата на тонове селскостопанска продукция. Но и в най-решителния момент липсата на здрава и стегната организация, на пълна мобилизация, поставя на места под въпрос навременното прибиране и реализацията на произведеното с много усилия. Изпуска се от внимание и това, че спазването на технологичната дисциплина важи не само за отглеждането, но и за прибирането. Своята луга казаха и няколкодневните дъждове. Изградената с много усилия организация се разстрои и сега всичко започва отначало. Затова трябва да се положат всички усилия, за да не се допусне да плащаме данък на неумението да се мобилизираме.

ДЗС „Сувата“ не прави изключение от общата картина. Износът на грозде започнал с 2 дни закъснение, доста дни трябвали за „аклиматизиране“ на берачи

ТЕМПОВЕТЕ СЕГА СА РЕШАВАЩИ!

Ако трябва да степенуваме задачите през това напрегнато есенно време, на първо място следва да сложим прибирането на гроздето. Защото този плод най-силно се влияе от колебанията на времето. Още един такъв дъжд, какъвто беше преди два-три дни, и продукцията ще бъде напълно провалена.

Не може да не си дават сметка за това и ръководители, и производственици. Тревога има, но тя не е намерила още израз в решителни действия и мерки. Дневният график за износа е минимален, но все още не е достигнат. А има възможности не само да се изпълнява, но и да се преизпълнява най-малко с 30 на сто. Само тогава можем да бъдем сигурни, че ще приберем този златен плод с най-малко загуби.

Вчера отново към кооперативните и държавните земеделски стопанства се отправиха уточнените вече бригади на учащата се младеж. Те са една голяма и свежа струя в трудовите сили на село, особено щом бъдат правилно насочени и използвани за полезна и производителна работа. Но и тяхната помощ, колкото и ценна да е, е недостатъчна за многото задачи, които сега се изпълняват. Затова трябва да се види не на какъв вечен работен способност на село. Хората за бране на гроздето да се удвоят и утроят. Общинските партийни комитети и оперативните щабове следва да бъдат център на тази огромна организаторска работа. Да се знае всяка сутрин и вечер колко хора и техника са излезли на полето, каква работа е свършена, къде могат да се намерят нови резерви. Локато не се открие и последният грозд, докато не се изплати и последният вагон да няма успокоение и доволство, да няма отслабване на темпото. Защото темпото на работа сега са решаващи за крайния успех в селското стопанство.

Дневният резултат запълнява от 8 тона, за да стигне в дните преди дъжда до 23 тона. Така до 20 септември стопанството има в актива си 139 т, или само 32 на сто от общия план за износ на грозде. Веднага трябва да се подчертае, че макар тази цифра да е твърде незадоволителна за едно стопанство с традиции в лозарството, до края на месеца има реална възможност да се изпълни планът за износа. Ново приетият дневен график от 30 т е напълно по силите на стопанството и ако не се достигне, вината за това ще бъде само организацията на работата. Защото и основният аргумент, с който на много места прикриват мързливостта в работата — липсата на хора, за ДЗС „Сувата“ не съществува. То може да разчита на помощта на 1036 човека, една внушителна армия от студенти, ученици и войници. Преди това са привлечени и значителна част от домакинните и пенсионерите в съставните села. Що се касае за тях трябва да се подчертае, че това е един голям резерв, в мобилизирането на който трябва наравно със стопанските ръководства да участвуват и народните съвети. Примерът с Драгомирово обаче показва липсата на настойчивост и вместо неангажираните в производство то, там се търси помощ от жителите, една практика, която става причина за отрицателни резултати в животновъдството.

ДЗС „Сувата“ е изправено и пред други отговорни задачи — обиранието на пипера, червените домати, цвеклото, царевичната. Впрочем в зеленчуковата градина работата е на привършване. Трудовата дейност там се фор-

сира, като се има предвид случаят с миналогодишните ранни слани и остават още 160 т, за да бъде изпълнен планът за до матите, така че след ден-два и градинарите ще бъдат в помощ. Трвожен си остава обаче въпросът за захарното цвекло. Илюстрация за работата в тази насока са предадените до 20 септември едва 300 т!

Не бива да се отминава обаче и другата страна при реализацията на продукцията — представителите на търговските и изкупвателни организации. В един момент, когато напрежението достигна връхната си точка, представителят на Захарния комбинат — Г. Оряховица, който трябва да приема цвеклото на стопанството, заминал на ланайр в Полски Тръмбеш и понеже не си оставил заместник този ден — 21 септември, ДЗС „Сувата“ не извои нито една глава от цвеклото, което чакаше подготвено на бло ковете.

„Булгарплод“ също смята, че тревогата трябва да бъде само в производствелите. Неговите представители са забравили пътя към лозята, и то когато техният инструктаж на хората, които бера и манипулират, бил от несъмнена полза.

Това, че кампанията за прибирането на реколтата в ДЗС „Сувата“ е в разгара си, преплитането на въпросите и не особено увереният старт не са основни за трагедии. Налице са всички предпоставки за успешно и срочно изпълнение на задачите — продукция, хора, транспорт. Остава да си каже думата само организацията и уменията да мобилизираме в решителните дни.

Николай ТОМОВ

Сведение

за хода на най-важните селскостопански работи към 21 септември (в проценти).

АПК,	Износ на грозде	Прибиране царевична	Използване заварно цвекло
ТКСЗ и ДЗС			
1. Самоводене	25	38	62
2. Ресни	18	25	36
3. Поликраище	50	39	15
4. Лясковец	47	21	30
5. Д. Оряховица	20	21	17
6. Драгомирово	—	19	31
„Ивайло“	36	27	27
1. Павликени	28	26	52
2. Върбовка	22	17	20
3. Сухиндол	11	31	—
4. Б. черква	10	29	40
5. Михалци	33	30	—
6. Дъсково	17	32	2
7. Г. Липница	—	38	39
8. Каранево	55	23	38
9. Г. Студена	11	12	8
„Росица“	23	26	33
1. Свищов	30	13	0
2. Сувата	33	16	13
3. Алексиев	22	24	18
4. Драгомирово	15	39	19
5. Ореш	42	17	29
6. Козловец	33	18	31
7. Овча могила	64	16	20
8. Моравя	36	15	29
„Дунав“	35	21	22
1. П. Тръмбеш	28	23	26
2. П. Сеновец	38	31	10
3. Обединение	14	22	23
4. Д. Липница	30	41	8
5. Страхилово	66	30	34
6. Мясарево	22	21	11
„Янтра“	37	27	20
1. Стражица	33	09	—
2. Камен	0	8	3
3. Сушица	0	46	—
4. Асеново	0	46	—
5. Джиулевица	25	38	18
6. ДЗС Кесарево	62	49	—
„Път към комунизма“	22	32	13
1. В. Търново	—	29	—
2. Балван	—	21	—
3. Златирица	151	16	—
4. П. кория	16	10	—
5. Килибарово	28	36	—
„Тр. Саралиев“	57	23	—
1. Елена	—	57	—
2. Беброво	—	21	—
3. Вуйновци	—	0	—
4. Константино	—	15	—
„Чумерна“	—	29	—
ЗА ОКРЪГА	32	24	26

Идеално подредени и отрупани с гроздове са лозята на ТКСЗ — Дъсково.

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ ЗА МАШИНОСТРОИТЕЛИТЕ

Вчера научихме първата радостна вест за нашите предприятия — представители на окръга на XXVII международен панаир в Пловдив — златен медал и получила фуражомелката за груби фуражи, изработена в Ремонтния завод — Павликени. Новата фуражомелка е ценен помощник на фуражиците от кооперативните и държавните земеделски стопанства. За един час е нея могат да се смелат 8500 кг царевични кокачи, 3800 кг какалияшки, 3000 кг слама, 4000 кг сено и прочие.

Прототипът на фуражомелката ФГФ-120 е изработен от колектив под ръководството на инж. Иван Донева. Заслужена награда радва павликенските машиностроители и ги вдъхва за нови трудови дела.

Ангел БАЕЛМАНОВ

Дневни вести

СЕССИЯ на градския народен съвет в Свищов се състоя във вторник. Обсъдени бяха изпълнението на програмата по строителството за шеста петилетка и поръченията на избирателите.

ОКРЪЖНИ предконгресни събрания на просъюзните на работниците от горите и горската промишленост и на работниците от машиностроение то се състояха във Велико Търново във вторник и сряда.

МИТИНГ-ЗАРЯ по случай Деня на Българската народна армия се състоя снощи в Горна Оряховица. Тържества по този случай имаше и Свищов и Стражица.

Констатацията е: лозарството в окръга през последните десет години вървя назад. Голяма слабост на добитите и икономическите резултати, падаване средното за страната по отношение на полученото грозде от декари, чистия доход и нормата на рентабилност. Себестойността е висока.

Причини: намаляване на работната ръка, влошаване на организацията на работата, нарушаване на агротехническите изисквания, несъответствие на старата технология на отглеждане на лозята с възможностите за механизация. Този комплекс от причини е проявен в различна степен и в различни варианти в отделните стопанства. Но в повечето случаи натежават субективните фактори: липса на правилно отношение към този важен отрасъл на окръга и при износ усеет към новото и големите възможности, които ни открива научно-техническият прогрес. Така се оказваме назад от много съседни и по-далечни окръзи.

Може ли да се преодолее зас тоят, да се възвърне на лозарството заслуженото му място и роля в икономиката на стопанствата. Правилен отговор бихме могли да дадем само ако се обърнем към науката и челия опит. Какво най-перспективно се изпитва и прилага сега в нашата страна. Ширококоредовото и високостебелното отглеждане на лозята — ето етапът, в който навлиза вече нашето лозарство. Преди това: два пъти се увеличава производителността на труда, поради възможността да се въведе пълна механизация на обработките и растително-защитните мероприятия; облекчаване на ръчния труд и частична механизация при различните резитби и брането на гроздето; повишаване се рязко добивът и се подобрява качеството на продукцията.

Но можем ли да чакаме да се създадат напълно насаждения от този тип, та тогава да преминем към новата, по-съвършена технология. Не, защото времето за работи против нас. Затуй съществуващите лозя се приземно

формирани лози трябва да се реконструират. Науката посочва точните пътища и начини за това: ако не ни спазва консерватизмът, ако не ни тегне недоверието от необходимостта и ползата от такава реконструкция, ние ще вървим напред. И именно така трябва да се разбират усилията, които положиха Окръжният комитет на БКП и Окръжният народен съвет, за да се сложи тази пролет началото на този прогресивен процес в лозарството в окръга. Реконструкцията бяха 9800 декара лозя. Онези, които имат изострен усет към новото и традицията да ползуват достигнатото от науката и челия практика, бързо се ориентираха. Общите указания за тях не бяха достатъчни. Те отидоха в институти, опитни станции, в стопанства, видяха, провериха, анализираха. И може би затова тъй решително и тъй спойно преминаха към работата. В Дъсково, Полски Сеновец, Ореш, Козловец изпълниха образцово тази твърде сложна операция и то върху площи от 500 до 700 декара. Тогава изразяваха надежда за успех, а сега са сигурни, че са успели. Те пресмятат по 1200-1400 килограма грозде от декари. И само този, който на ръчно си затваря очите, не може да види тази победа, а бърза „да се хване“ за пропуски и грешки, които диалектически съпътствуват новите пътища и начинания.

И стопанствата във Върбовка, Сухиндол, Павликени, Стражица, Свищов само могат да съжелаят, че не довършиха започната задача.

Ще разширим ли реконструкцията на лозята през идущата година. Можем и трябва. Наука се приближава все повече до практиката, произва я и я обогатява все по-дълбоко със своите нови и най-нови постижения. И ние не напразно казваме, че тя се превръща в производителна сила. И ако не се сродим с нея, обречени сме на застой. Защото сега дилемата е: ще бъдем или няма да бъдем лозарски край. Затуй предвидената реконструкция на 13000 декара през следващата година и на още 13000 декара през 1973 година е насъщна необходимост. А когато завърши и засаждането на 35000 декара ширококоредови високостебелни лозя, в края на петилетката ще можем да приложим новите технологии върху 70 на сто от лозовите насаждения. Това е пътят, това е задачата.

Кратък, но стръмен и сложен е пътят на Българската народна армия. Той започва с епичните битки на въоръжени те работническо-селеки отряди и дружини през Септември 1923 година, минава през огъня на саботажните акции против хитлеристките окупатори и българските фашисти, по тесните партизански пътеки, блес

ти по снежните планини на Югославия, минава през равната унгарска пуста и я извежда до наши дни. По своята организационна структура, огневата мощ, маневреност и бойни възможности тя израсна като модерна, съвременна армия. Сухопътните войски са въоръжени с най-съвременна ракетна, бронетанкова, артилерийска и специална техника. Създадени са високоманеврени части и съединения, способни да водят успешни бойни действия в сложните условия на съвременната война. В сравнение с 1945 година енерговъоръжеността на моторострелковите съединения се увеличи 30 пъти, а на танковите — 50 пъти. Многократно нарасна ударната и огневата им мощ. Оневият залп на съвременната дивизия превъзхожда повече от 6 пъти залпа на пехотната дивизия от 1945 година.

Празникът на Българската народна армия ние посрещаме вдъхновени от историческите решения на Десетия конгрес на Партията, пренесла знамето на социализма през огъня и бури. В чест на конгреса повече от 41 на сто от бойците завоюваха званието „Отличник по бойната и политическата подготовка“. Командният състав непрекъснато усъвършенствува своето умение да ръководи и управлява подразделенията, частите и корабите. Той овладява всички форми и способи за водене на съвременна война и успешно осъществява обучението и възпитанието на войските. Високото равнище на бойната подготовка на армията и флота бе ярко демонстрирано на състоялите се големи оперативни-тактически учения „Плиска“, „Марица“, „Тракия“ и „Преслав“.

Голям дял за подготовката на командири е добра военна и инженерно-техническа квалификация за Народната армия има ВВУ „Васил Левски“ — най-старата коваonica на командни кадри. Само преди няколко седмици от нашето училище излезе и се вля в армията свежа струя ентусиазирани, висококвалифицирани и предани на Партията и народа млади офицери от випуск „Булдучански — 71“.

Израстването на Българската народна армия като съвременна модерна армия ние дължим на братската съветска помощ. Българската комунистическа партия претвори в дело завета на Георги Димитров — армията ни да бъде

• На 2 стр.

За графичите и задълженията...

И тази есен трудолюбивите кооператори-лозари от окръга отгледаха богата гроздова реколта. Тя всекидневно преминава през изходните пунктове на страната, за да се отправя за близка и далечна чужбина.

През свищовското пристанище, което е един от главните изходни пунктове на окръга и страната, досега са преминали над 3000 тона за износ, а колективът се стреми да приеме, обработи и експедира 10000 т вместо планираните 7000. Преди дъждовните дни, обаче, по примателните рачни, коловози и брегови площадци се явиха тесни места в организацията на приемането и обработването на гроздето за износ. Това затрудняваше всички и имаше реална опасност ако продължава така, да се влоши качеството на тази ценна селскостопанска продукция.

Временното затихне, настъпило след паданите дъждове, даде възможност да се огледат и анализират слабостите от всички страни и да се приемат нови графичи, които се утвърждават от ГК на БКП. В тях ясно и конкретно са определени задълженията на стопанствата от АПК „Дунав“ и извън него, на автостопанствата, на съответните органи към „Булгарплод“, „Деспред“, „Инфлот“ и на пристанищните колективи. Към работниците, техниците и специалистите са предадени всекидневно по тридесетина души студенти-бригадири. Ръководството на пристанището следва в този период да работи на по-високи „обороти“, проявява по-голяма маневреност и оперативност, за да не се похаби нито грам грозде.

Михаил МАНОЛОВ

ВЕРЕН СТРАЖ НА РОДИНАТА

БРАНИТЕЛИ

Сн.: Трифон КАПИТАНОВ

ЛОЗАРСТВОТО И НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ

Можем ли да преодолеем застой в нашето лозарство • Усетът към новото и реалните резултати • От реконструирания лозя — по 1200—1400 кг грозде от декари • Дилемата ще разрешим като се сродим с науката

По решение на бюро на Окръжния комитет на БКП и излъком на Окръжния народен съвет на 20 септември ТКСЗ — Дъсково бе домакин на разширена среща на партийния и стопански актив от селското стопанство. Основната тема на разговор бе състоянието на лозарството в окръга и главните задачи в този отрасъл през следващите години.

Съвещанието бе ръководено от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов. Присъстващите най-напред разгледаха реконструирания лозя на стопанството. Тук главният актьор при осъществяването на лозарските мероприятия на дъсково, в салона на читалището формирани. След това, в салона на читалището, доклад прочете зам.-председателят на Окръжния народен съвет Райчо Пенчев. Отношение по разглежданата проблем взеха ст. научният сътрудник в Института по лозарство в Плевен Ю. Магрисо и ст. научният сътрудник и д-р ректор на Колексната опитна станция във Варна Светослав Невов. Върху строгото спазване на държавната дисциплина се спря председателят на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров. Обширно изказване направи д-р. Димитър Стоянов.

Констатацията е: лозарството в окръга през последните десет години вървя назад. Голяма слабост на добитите и икономическите резултати, падаване средното за страната по отношение на полученото грозде от декари, чистия доход и нормата на рентабилност. Себестойността е висока.

Причини: намаляване на работната ръка, влошаване на организацията на работата, нарушаване на агротехническите изисквания, несъответствие на старата технология на отглеждане на лозята с възможностите за механизация. Този комплекс от причини е проявен в различна степен и в различни варианти в отделните стопанства. Но в повечето случаи натежават субективните фактори: липса на правилно отношение към този важен отрасъл на окръга и при износ усеет към новото и големите възможности, които ни открива научно-техническият прогрес. Така се оказваме назад от много съседни и по-далечни окръзи.

Може ли да се преодолее зас тоят, да се възвърне на лозарството заслуженото му място и роля в икономиката на стопанствата. Правилен отговор бихме могли да дадем само ако се обърнем към науката и челия опит. Какво най-перспективно се изпитва и прилага сега в нашата страна. Ширококоредовото и високостебелното отглеждане на лозята — ето етапът, в който навлиза вече нашето лозарство. Преди това: два пъти се увеличава производителността на труда, поради възможността да се въведе пълна механизация на обработките и растително-защитните мероприятия; облекчаване на ръчния труд и частична механизация при различните резитби и брането на гроздето; повишаване се рязко добивът и се подобрява качеството на продукцията.

Но можем ли да чакаме да се създадат напълно насаждения от този тип, та тогава да преминем към новата, по-съвършена технология. Не, защото времето за работи против нас. Затуй съществуващите лозя се приземно

Бр. 167

Год. X

От 1 стр.

като съветската, да имаме една военна наука, да се учим ден и нощ от нейния богат опит, от нейното изкуство да побеждава. Заедно с всички трудещи се българските воини свято пазят и развиват животворната българо-съветска дружба.

Силата на нашата армия се корени в социалистическия обществен строй, в нейното пълно единство с народа. На цята страна следва миролюбива външна политика, тя не се готви да напада никого. Българският народ е зает със съзидателен труд. Но докато съществува империализъм ние сме длъжни да повишаваме бойната готовност на армията, за да осигурим мирния труд на нашия народ и изпълним интернационалния си дълг в системата на Варшавския договор.

„Благодарение на грижите на Партията, — заяви другият Тодор Живков на Десетия партиен конгрес — в резултат на неуморния труд на бойците и командирите, нашата Народна армия, като неразделна част от великото бойно семейство на въоръжените сили на Варшавския договор днес е реална сила, с която се съобразяват и не могат да не се съобразяват враговете на мира и социализма“.

В деня на своя празник, 23 септември, воините от Българската народна армия още един път ще засвидетелстват своята непоколебима верност към Партията и народа и готовността си за всеотдайна служба на Родината.

полк. Бочо ТОМОВ
началник на ВВВУ „Васил Левски“

БЪРЗАШЕ. Замислен, съсредоточен — не отговаряше дори на поздравите на познатите си. Колкото набляга на своя дом, толкова по-ускоряваше крачките си. Отвори нервно пощенската кутия и с разтреперани ръце разкъса плика. Очите му бързо зааряха по редовите „Мили татко, майко и братче, Измина първият курсантски ден. Вече съм обленен. Отначало не всичко ми беше по мярка, но командирът на взвода, който е много внимателен, ме заведе в склада и се приведах в приличен вид. Дори сам се харесвам.“

Сило впечатление ми направи отношението на „бабковците“ към нас, новобранците. Те са много мили и внимателни. Вече един от старшите ми заговор за ченците, започна ми гетите и ми показа и някой друг неща, в които аз още съм не-сръчен.

Раздадох ми всичко необходимо. Личните си вещи подредихме в шкафчето, които имат много хубав вид.

Интересна бе и първата физзарядка. Базахме доста. Аз не се измори. Имах сили и ми се блягаше още, но всичко бе по план.

Друго нямам. Добре съм. Настроението е бодро, духът е висок. Всичко ми е интересно, тъй като то за мен е ново и неизвестно.

Хиляди поздравя.

Ваш син и брат Мишо“.

Препоръчано още няколко пъти писмото, погледна към празния стол до масата и не можеше още да повярва, че само до преди три дни тук стоеше неговият син. Така — унесен в мисли си спомни за много неща — и радостни, и тъжни. Ето и синът вече тръгна по неговия път.

Не бе много отдавна. Отшумял бе абитуриентският бал. На улица „Никола Габровски“ във Велико Търново един младеж с впит поглед в небето следи белите пътеки, които оставят след себе си стоманените птици.

— Офицерската професия, спо-

деля полк. Михайлов със син си, е за силните, смелите мъже. Трудна, отговорна, романтична.

Михаил Михайлов подаде документи си до ВВВУ „Георги Бенковски“. Издържа изпитите успешно. Същевременно пристана на съобщение и от София — приет е във ВМЕИ. Накъде? Размисли, плановете, съвети на познати. Решението е взето. По стар български обичай изпраща него на войника се ознаменува със семейно тържество.

На другия ден сред множеството изпращачи и приятели в училището младежи един до друг стоят леко приведени, с прошепнати коси полковник и стрелец, намет младеж. Барьерата на портала бавно се вдига. И тръгва по пътя на своя баща отличникът от Втората гимназия във Велико Търново, бившият комсомолски секретар.

Един полковник стои пред портала и отдава чест на младостта, на най-новата смяна защитници на родното небе.

Полк. Трифон КАПИТАНОВ

IV национален преглед на техниките които и научно творчество на младежта

ДОБЪР КЛИМАТ ЗА МЛАДЕЖКАТА ТВОРЧЕСКА МИСЪЛ

Една равностойка показва, че от 12 000 младежи в комсомолската организация във Велико Търново половината са участници в Четвъртия национален преглед за техническо и научно творчество. Изненадва голям брой рационализаторски предложения — разработват се 54 теми от 47 младежки колективи с очакван икономически ефект 2 000 000 лева. Радостен е фактът, че 36 от темите са вече решени, а 6 от тях — от насичи се до създаването на съвременни системи за автоматизация, агрегати, машини и автомати, те носят 800 000 лева печалба. Броят на темите тази година е намален, а резултатът от разработката им — утвърден. Нов е и начинът на определяне то им — то става от обединенията на предприятията и не е образно с „тесните“ места на производството. За първи път в прегледа участвуват и студентите от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ с 250 научни доклада.

В окръжните състезания по професии първенци са младежи от градската организация. Те ще представят окръга и на националния преглед. Повече от 2300 млади работници повишават квалификацията си, 412 — обрзаването си, а 27 души и 1 бригада работят със собствен качествен шемпел.

Цифрите показват високия ръст на младежкото творчество, мястото и значението, което то има за всекидневния и развитието на предприятията.

— Никой не може да каже в кой момент се раждат идеите за техническите изобретения — казва инж. Георги Дойчев от Завода за запаметяващи устройства. Шастливото хрумване идва понякога на улицата, в къщи или в киното. Но докато идеите се раждат съвсем случайно, то тяхното осъществяване не става в завода, с участието на много хора.

Така е създаден и уредът за измерване на импулси трансформатори — един от експонатите, с който заводът ще участва в окръжната изложба. Неговата история е съвсем кратка — получени са от чужбина само два от дванадесетте необходими на завода уреда. Изхода намира Георги Дойчев и рационализаторският колектив. След дни и нощи труд, за който са необходими много знания, умения, търпение и проби, докато техническият вариант измине дългия път на своето развитие. Уредът, направен само с български материали, с три съвсем нови параметри на измерване и максимално опростено устройство, струва на завода 1500 лева вместо 2700 лева, колкото коства внасяният от чужбина. От

авторите му научих за голямото съдействие на заводското ръководство. Тук няма творци, създатели, които изобретения и изобретения инкогнито, с подръчни средства и материали, получаващи признаване едва когато покажат готовия експонат. В завода са разработвани планове за технически изобретения и нововъведения през годината, отпускат се средства, създават се условия все ки да се заеме с това, което отговаря на възможностите му. Ръководството посреща с грижи предложението на всеки рационализатор, защото добре знае: не е толкова трудно да направиш, важното е да измислиш, както казва една руска пословица. Да накараш младия човек сам да вземе молива и триъгълника и да започне да измисля — е необходимо време, добър подход, голямо уважение към благо родните му усилия.

Амбицията, която кара младите хора да дават живот на мъртвите схеми, потвърждават самите те, създателите на новото, с онай съвсем проста уверност, за която не е достатъчно само желание за творчество, а трябва призвание, талант, само чувство.

— Аз имам идеен, които смятам да реализирам тук, в завода — казва инж. Милка Димитрова, автор на механичен брояч, който наскоро ще бъде внедрен в производството. — Намерих решение за изобретенията, важното е да се решиш да ги направиш. Напоследък изобретенията се измерват с мащабите на световното равнище, а ние не трябва да изоставаме.

Феритната матрица, създадена от колектив под ръководството на инженерите Иван Ганчев и Недялка Цветкова, е първата в страната, изработена по съвсем нова технология. Тя ще бъде показана на Двадесет и седмия пловдивски панаир. Всички са еднодушни, че успехът се дължи на общите усилия на инженери, техници и работници. Въпреки че участието на работниците често се пренебрегва, без техния опит и практическо изпълнение не може да се мине. Някой мимоходом подхвърля идеята, че след време може би ще бъде създаден един център, който да обединява усилията на всички създатели. Ще се превърне в място, където ще се обменят идеи, мнения, ще се чертаят планове и ще се търсят решенията на много въпроси. Защото има млади хора с интересни замисли, на които знанията и възможностите за техническо изпълнение не достигат, но техните идеи могат да бъдат подети и реализирани от другите.

Димитър БОГОВ

Активно, творчески

Започнаха отчетите и изборите в Комсомола. Първи в градската комсомолска организация в Горна Оряховица отчетоха своята дейност младежите и девойките при ТЕЦ на Захарния комбинат. Тяхното отчетно-изборно събрание премина при повишена активност.

Както в доклада, така и в изказванията бе подчертано, че

извършено много за превръщането на дружеството в привлекателен център за всички младежи и девойки. И активната им дейност е била добре оценена — в чест на Десетия конгрес на Партията дружеството е станало носител на вимпела на ЦК на ДКМС.

Павлина РАДЕВА

Точният изстрел се постига с непрекъснати и упорити тренировки.

ДЕСЕТИЯТ КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА И МЛАДОТО ПОКОЛЕНИЕ

Десетият конгрес на Българската комунистическа партия — изключително събитие в живота на нашата Партия, има огромно значение както за целия български народ, така и за българската младеж. В речта си при завършването на конгреса д-р Тодор Живков заяви: „Десетият конгрес влиза в историята на българския народ като конгрес приел програмата на Партията и очертал с уверена ръка ясния път на строителството на развитото социалистическо общество в Народна република България.“

За развитото социалистическо общество е характерна особено висока духовна култура. Въвежда се всеобщо средно образование, издига се все повече ролята на науката във всички области на обществения живот. Разпътява социалистическото изкуство и литература. На тази основа социалистическата съзнателност се утвърждава като важна черта на социалистическия гражданин. Социално-политическата и трудовата активност, високите нравствени добродетели характеризират гражданите през етапа на развитото социалистическо общество.

В своята дълголетна история и във всички свои програмни документи Българската комунистическа партия е отделяла голямо внимание на въпросите за комунистическото възпитание на младежта, за нейното революционно низиране и въвеждане в класовите борби под ръководството на комунистическата партия.

Десетият конгрес на Партията, като продължение на цялостната нейна линия по отношение на младежта, я въоръжи с програма за изграждането на нейното бъдеще. Сегашното младо поколение ще бъде най-активният строител на зрялото социалистическо общество. Изграждането на материално-техническата база на развитото социалистическо общество на основата на най-новите постижения на науката и техниката, изисква от младежта да овладява науката и техниката, да формира у себе си високи нравствени добродетели, да се учи и да се труди всеотдайно, за да бъде достоен за изпълнение на големите задачи, поставени в програмата и в другите документи на конгреса. Комплексната механизация, автоматизацията, кибернетизацията на младежта на производството, по нататъшното развитие на науката и културата, поставят отговорната задача — пред нашата младеж да се подготви

за претворяване в живота на решенията на Десетия конгрес. Това означава крилатият призив — „Учение и труд — труд и учение“, да стане боев, мобилизиращ зов за всеки младеж и девойка да се учат и трудят по комунистически, за изпълнение на Програмата на Партията — програма на тяхното собствено бъдеще.

Определящи за идейно-политическото възпитание на младото поколение са обществената среда, условията, които се създават при изграждането на развитото социалистическо общество. Но не бива да се забравя, че мирогледното формиране на младежта се извършва в обстановката на остра класова борба на международната арена във всички сфери на обществения живот.

В своето заключително слово на конгреса д-р Тодор Живков заяви: „Враговете забравят простият факт, че младите поколения в България — това са нашите деца и внуци, това са хората, израсли в условията на социалистическа България, отглеждани от нас, възпитани от нас, наша вярна смяна. Нашата младеж — това е нашето бъдеще, това е безсмъртното на нашите идеи и на нашето дело. Ние положихме и полагаме много грижи за младите поколения и докато сме живи — грижата за тях ще бъде наша главна грижа“.

В доклада си на XIII пленум на Централния комитет на Комсомола за задачите на Комсомола в изпълнение на историческите решения на Десетия конгрес на БКП се подчертава, че младежите и девойките ентусиазирано подкрепят решенията на Десетия конгрес и изразяват своето желание активно да участвуват в изпълнението на величествената програма за нашето бъдещо развитие. Комсомолците и младежите ще работят за изпълнение на шестата петилетка на вехушите участници за изграждането на материално-техническата база на развитото социалистическо общество.

В доклада на пленума се очертават главните направления за изпълнение на историческите задачи на д-р Тодор Живков за работата с младежта и комсомола и решенията на конгреса. Първото направление засяга пряко работата по активното участие на младежта в труда и учението за изграждането на материално-техническата база на зрялото социалистическо общество; второто направление е насо-

чено към изграждането на марксистко-ленински мироглед и добродетелите на гражданина на развитото социалистическо общество; третото се спира на укрепването и развитието на младежката организация като единна, самодейна обществено-политическа организация, изразител на всеобщите интереси на българската младеж.

И няма нищо чудно в това, че българската младеж приема Програмата на Партията като своя програма и нейното реализиране — като най-висш свой дълг, като програма за своето собствено бъдеще.

Екатерина КЪНЕВА
научен сътрудник при Института за съвременни социални теории

ПРЕД ЕДНА ГОЛЯМА ОТГОВОРНОСТ

Тази есен те не се събраха в клас. Първата есен, когато със самочувствието на зрели хора изпратиха шумните, забързани групи за първия учебен ден. В този ден само едно особено трепване на сърцето ги върна там, в родното училище, за да напомни за хубавото и светлото, запазено за цял живот.

Най-добрите училищни приятели и сега са заедно. Ще се разделят след броени дни в името на голямата си отговорност на пълноправни граждани на Родината. Тази есен те тръгват към други класни стаи и кабинети — там, където ще се научат при нужда да защитят мирните утрини и залези, забързания делник на хората. Момчета та ще станат мъже. Сега, в последните дни преди да облекат военната униформа, у всяко от тях още има нещо детско.

Георги Гълъбов и Стефан Христов са приятели от училището по машиностроене в Дебелец. Неразделни и сега, те имат едно силно желание — и в армията да бъдат заедно. Предишните теми на разговор помежду им — за уроците, за учителите, са отстъпили пред най-вълнуващия ги сега въпрос — как ще бъде там, в казармата? А после, естествено, не може да не живееш и с това после, когато мечтите ще трябва да станат реалност — Георги ще бъде химик, а Стефан инженер-машинист.

Високо, стройно момче с големи черни очи, Светозар Петров успешно завърши Музикалната гимназия в Русе, успешно се представи през лятото на конкурсните изпити в Консерваторията. Студентската книжка е вече у него. Може би предстои общ път го обличава с Федя Трифонов, също бъдещ

студент в Консерваторията.

— Но това ще бъде след като минем школата на казармата — отговарят двамата с външение.

По свой начин се вълнува бащата на Федя — военен по професия, който само след няколко дни ще види и своя единствения син в редовете на армейците.

— Уж не ни е за първи път, а пак се вълнуваме — разказват Евдокия и Петър Радуканови — родителите на Светозар. — Брат му не ни посрами в казармата, а и по-нататък, в живота... Искаме и със Зарко да е така.

Десетик, стотници осемнайсетгодишни, родени, расли и живели в причудливия град на Янтра, от деца заслушани в спомените, които пазят градът за народни борби и победи, са пред прага на родната казарма. За кой ли път се преглежда вече стегнатият багаж, с който ще тръгнат в деня, определен в повиквателната? Ще остане празно мястото им в къщи, майките тревожно ще въздишат — как ли е детето. За да го видят само след месец-два станало вече мъж.

„Искаме да не ни посрами“ — казва една майка. Казват го всички майки, които изпращат войници с дълбоката вътрешна убежденост и с надеждата, че ще бъде така. Във възвнението, което се опитват да прикритват с новите, се чувствава осъзнатата отговорност. За да могат после да бъдат инженери, химици, лекари, музиканти и те самите трябва да поемат своя дял в тази голяма отговорност, наречена кратко заплата на мирния труд и на човешките мечти.

Блага ЙОРДАНОВА

След кого е размахало клони дървото? Някой си е тръгнал. Не прегазил реката — студена е. По моста е минал отгътък. Взел едно листо за спомен, а всички листа трепнали по дигре му. Само знакът на земерите е останал върху кората.

Тиха вода, оголяло дърво, замислен мост. Няма то лятото. Слънцето е уморено. Ред на дъжда е, на дългите му разговори с дървото, с реката, с моста. Разговори за онова, което си е отишло и за това, което идва. Отдалече — мирис на изгоряло стърнище. Прогръмяват по моста коледетата

во, замислен мост. Няма то лятото.

Слънцето е уморено. Ред на дъжда е, на дългите му разговори с дървото, с реката, с моста. Разговори за онова, което си е отишло и за това, което идва. Отдалече — мирис на изгоряло стърнище. Прогръмяват по моста коледетата

на каруца като спомен за лятна буря. Сепват природата само за миг.

И отново: тиха вода, оголяло дърво, замислен мост. Есен.

Текст: Таньо КЛИСУРОВ
Фотограф: Трифон КАПИТАНОВ

ИКОНОМИКО-МАТЕМАТИЧЕСКИТЕ МОДЕЛИ — ОБЕКТИВНА НЕОБХОДИМОСТ

Резерв за повишаване на производителността на труда • За максимално използване на механизацията в селското стопанство • Мястото на електронно-изчислителните центрове в оптимизирането на производството

Материална основа на комплексната механизация в селското стопанство се явява машинно-тракторният парк. Успоредно със задълбочаването на концентрацията и специализацията на селскостопанското производство се извършва концентрация и специализация и на неговата материално-техническа база. Непрекъснато се разширява кръгът на механизирани работи и се увеличава техният обем.

Голям резерв за повишаване на производителността на труда при извършване на селскостопански работи с помощта на машините, както и за намаляване на тяхната себестойност, е оптималното планиране на използването на техниката с помощта на икономико-математическите модели.

В какво се състои същността на проблема за оптималното планиране на използването на машинно-тракторния парк. От една страна, във всяко селскостопанско предприятие се наблюдава голямо разнообразие от селскостопански работи и от машини и агрегати, с които те могат да бъдат извършвани. От друга страна, се наблюдава голяма заменяемост на наличната техника, агрегати, прикачен инвентар. Това ще рече, че една и съща работа може да бъде извършена с различни марки и видове машини, или с една и съща машина, обаче агрегатите са различни, прикачен инвентар. Това, разбира се, обуславя и различие в себестойността на извършваните работи. При едно разпределение на подлежащите на извършване работи между отделните видове машини, които се формират една себестойност на единица работа и общо на цялата съвкупност от работи. При друго разпределение тези показатели ще бъдат съвсем различни. Същността на проблема е — да се извърши такова разпределение на селскостопанските работи между различните видове машини, което ще осигури извършване на всички видове работи в съответните агротехнически срокове, най-пълно използване на наличната селскостопанска техника и ще изиска най-малко разходи на жива и овеществен труд.

На пръв поглед изглежда, че така поставената задача може да се реши леко, като при разпределение на машините между отделните видове работи — както в повечето случаи става и досега — се изхожда от изискуването за стопанска целесъобразност. Всъщност това е много по-сложна задача. Ще приведем един малък пример, който дава два вида машини следва да се разпределят между два вида работи. През втората декемврска на месеца в една производствена единица на ДЗС „Сувага“ трябва да се извърши обем от работа в размер на 6000 декара мека оран, в това число 4000 дека култивирание и 2000 дека дълбока оран. Работите ще се извършват от два вида машини — ДТ-54 с възможност да извърши през десетдневката 3000 дека мека оран и „Беларус“ — също 3000 дека мека оран. Себестойността на единица работа, извършвана с двете машини, в лева е както следва:

ДТ-54, Беларус			
Култивирание	Дълбока оран	Общо	
0,45	0,40		
0,34	0,32		

Въз основа на данните за себестойността на пръв поглед може да се приеме за целесъобразно работите да се разпределят между машините по следния начин:

Култивирание	Дълбока оран	Общо	
ДТ-54 3000 — 3000	Беларус 1000 2000 3000	Общо: 4000 2000 6000	

Общият обем на разходите по извършване на работи при такова разпределение ще бъде: $3000 \times 0,45 + 1000 \times 0,40 + 2000 \times 0,32 = 2390$ лв.

Всъщност, чрез намиране на оптималното решение посочените селскостопански работи могат да се разпределят между наличните машини по друг начин, а именно:

Култивирание	Дълбока оран	Общо	
ДТ-54 1000 2000 3000	Беларус 3000 — 3000	Общо: 4000 2000 6000	

Общият обем на разходите при този вариант на разпределение ще бъде 2330. Очевидно, вторият вариант на разпределение на машините между видовете работи осигурява икономия на разходи в размер на 60 лв. т. е. 2,5 на сто.

Как се получава намерената икономия? Машините „Беларус“ вместо да извършват работа, при която единица струва 45 стотинки, биха могли да извършват работа, която струва 32 стотинки и по такъв начин да се реализира икономия от 330 лв. Работата дълбока оран, очевидно в този случай ще бъде осъществена с 8 стотинки за единица поради това, че трябва да се извършва с машини ДТ-54. Или общо този вид работа ще се осъществи със 160 лв. Ще се осъществи и извършването на 1000 дека култивирание с машини ДТ-54 с 11 стотинки за единица (или общо със 110 лв.). Или общият преразход при два вида работи става 270 лв. Очевидно е, че икономията, която ще се получи в резултат на разпределяне на машините при извършване на работата култивирание 330 лв. е далече по-голяма от преразхода 270 лв., в резултат на което се реализира и една икономия от 60 лв. Изводът е, че вторият вариант на разпределение е много повече приемлив в сравнение с първия. Той показва и още нещо, а именно, че частичен оптимум не съвпада с общия оптимум в рамките на дадената производствена единица.

На практика, разбира се, трябва да се съблюдават много по-вече условия. При това възможен е обемът на работите, които

могат да се извършват с машините, да се отклонява от действителния. Освен това, трябва да се държи сметка и за сроковете на извършване на отделните работи. Това обаче не изменя същността на постановката и решаването на икономико-математически задачи за оптимално използване на наличната механизация. От елементарния пример който приведохме, се вижда, че само в резултат на използването на две машини за два вида работи за една десетдневка се осигурява икономия в размер на 60 лв. и то без всякакви допълнителни разходи. Не е трудно да се изчисли икономическият ефект от оптимизиране на използването на механизацията в рамките на агропромишлените комплекси, ТКЗС и ДЗС, като се има предвид че годишният обем на селскостопанските работи се движи в рамките на 700—800 хиляди декари мека оран. Трябва да се изтъкне, че колкото повече машини и по-голям кръг от работи участват в оптимизирането, толкова икономическият ефект е по-голям. С разглежданата модель не се изчерпват възможностите за съставяне на икономико-математически модели за оптимизиране и механизацията в селското стопанство. Могат да бъдат съставени още и модели за доокомплектуване на машинно-тракторния парк, разбира се, при изяснена перспективна специализация и възможности за капитални вложения, модели за оптимизиране на промишлените технологии и т. н.

Съставените икономико-математически модели в разглежданата област трудно се поддават на ръчно решение. Достатъчно е да се подчертае, че ако в една производствена единица се използват само два вида машини за изпълняване на пет вида работи, са възможни 32 варианта на разпределение на машините между видовете работи.

Георги ТОНКОВ

преподавател във ВФС „Д. А. Ценов“ — Свищов.

КЪМ РАЦИОНАЛИЗАТОРСКОТО ДВИЖЕНИЕ — НОВО ОТНОШЕНИЕ

Постижения и слабости в Локомотивно депо — Горна Оряховица
• За статичността на плана • Повече внимание към материалните и моралните стимули за рационализаторите.

Струва ми се, че е трудно да си представим ускоряването на техническия прогрес без приобщаването към рационализаторските колективи на повече мислители от средите на производствениците. Това е така, защото практиката показва, че често пъти проблеми, над които работят години наред научни колективи, се решават в крайна сметка от хора, непосредствено участващи в производството. Проверките и фактите показват, че техните успехи не са плод на хрумвания и случайности, а на дълга и грижлива работа. Затова за масовизирането на рационализаторското движение означава привличане на все повече производственици към решаването на проблемите на техническия прогрес. От друга страна, това оказва влияние на отнosenието на отделния човек към техниката, към повереното му оборудване, към средствата за производство.

Не може да има развито рационализаторско дело там, където ръководството е занемарило работата си по техническия прогрес. Не може да има успехи онова предприятие, което не използва рационализаторското движение като инструмент за активизиране на членовете на колектива за решаване на производствените проблеми. В това отношение в Локомотивно депо — Горна Оряховица се работи упорито. Само през тази година вече са регистрирани 102 рационализатори. Но това е по-малко от 5 на сто от личния състав на колектива, което означава, че на двайсет души работници само един е търсил пътища за подобряване на работата си, само един е мислил творчески. При подадени 83 рационализации, за полугодията са внедрени 40, от които 23 с икономически ефект. Цифрите на пръв поглед са добри и успокояващи, но при по-задълбочен

анализ се показват, че в депо то има огромни резерви. За това въпросът за разширяването и масовизирането на рационализаторското движение не трябва да слиза от дневния ред на ръководството.

Досегашната практика показва, че редица организационни слабости пречат за разгръщане на рационализаторското движение. За недостатъчната масовост помага и неправилният планиране при съществуващата система — план се „спуска“ само по икономически ефект. Това разрешава планът да се изпълни за сметка на няколко надарени автори, а не насочва вниманието на ТИС към малките предложения. Очевидно е, че техническият прогрес не се състои само в решаването на един-два „тежни“ въпроса в годината, а в повсеместното и непрекъснато търсене на широк фронт. Прогресът е съвкупност от множество малки и големи проблеми и всички те трябва да се издирват и решават.

Слабост в планирането е статичността на плана, защото, ако през текущата година в резултат на едно крупно предложение не са изпълнени предсрочно, ТИС не е заинтересуван да „дава ход“ на други предложения, тъй като през следващата година контролната цифра ще бъде завишена. Тази недостатъчна заинтересованост на ръководителите от развитие на рационализаторското движение довежда често до неспазване на Закона за изобретения и рационализации и на правилника за неговото приложение.

За колективи като нашия, чийто работници са повече от 1500 следва да бъдат назначени заведващи рационализаторско бюро и икономист, заплатите на които се изплащат от фонд „рационализации“ на съответното

предприятие. Такива длъжности обаче в щатните таблици на транспорта не фигурират, а молбите за решаване на въпроса остават без внимание от страна на ЖП управление — Горна Оряховица. Законно е искането на рационализаторите за ползуване на 6 дни платен отпуск в годината, който се полага за рационализатор поддал предложения с над 30 000 лв. икономически ефект. За съжаление органите на ТРЗ все още не проявяват необходимото разбиране. Подобно е положението и с отпускането на безплатни карти за почивка на рационализатори, осигурили икономически ефект за над 10 000 лева. Хубаво е да се знае от съответните органи, че Правилникът предвижда еднократна възнаграждение за рационализатор с неизчислим икономически ефект от 25 лв. до 25 000 лева. А при нас „таванът“ е 100 лв. въпреки че правилникът предвижда на ръководителя на предприятието да завишава изчисленото по правилник авторско възнаграждение до три пъти. Такаъв случай обаче досега в Депо то няма.

Изплащането на авторските възнаграждения по различни поводи се забавя и на никого това не прави впечатление. Тези и други недостатъци показват, че ролята на рационализаторското движение все още не се оценява достатъчно от някои ръководства, че грижите за него още не са съставна част от техния стил и метод на работа. Затова за безелжителен е фактът, че недостатъците в рационализаторската дейност в някои предприятия се покриват със слабостите им в стопанската им работа. Явно е, че е повече от необходимо да се преосмисли отношението им към тази полезна дейност.

Георги ТОНКОВ

преподавател във ВФС „Д. А. Ценов“ — Свищов.

Момент от манипулация на грозде за износ за Норвегия в ТКЗС — Полски Сеновец.

Сн.: Генко ГАНЧЕВ

26 септември — Ден на машиностроителя

БУРНО РАЗВИТИЕ НА МАШИНОСТРОЕНИЕТО

През всеки пет години — машиностроителната продукция се е удвоявала • Около 85 на сто от въвежените машини ще се заплащат с износа на български машини • През шестата петилетка ще бъдат разработени и усвоени нови шест хиляди машиностроителни изделия.

Било е време, когато представата за България се е покривала с понятието „Суровинен придакъ“ на Европа.

Някъде на Балканите, едно изостанало население, бедно, с едва ли не първобитни средства за производство, е отглеждало малко плодове и зеленчуци, малко етерични култури и хлеб все пак, за да живее.

Оттогава ни делят само 27 години! Разделя ни епоха! По темпове на икономически растеж сега нашата Родина се нарежда на едно от първите места в света.

Решаващата роля в индустриализацията на България принадлежи на машиностроенето. Сега до голяма степен се определя облика на цялата наша промишленост. Машиностроенето в социалистическа България се развива с много високи темпове. Общата продукция през 1965 г. е възлизала на 1189 милиона лева, а през 1970 г. тя е вече 2629 милиона лева. През всеки пет години продукцията се е удвоявала, нещо, което характеризира най-добре изключителния динамизъм в развитието на този отрасъл. А в структурата на нашия общ износ изделията на машиностроенето заемат през 1970 година 29,1 на сто.

Особено ярко се открояват на фона на общите успехи постигнатият през петата петилетка. Значително се ускори развитието и се увеличила машабите на машиностроенето. Решени бяха важни въпроси по доизграждане на производствено-техническата база. Обемът на машиностроителната продукция по

расна 2,2 пъти в сравнение с четвъртата петилетка. Сега нашата страна произвежда твърде богата гама от машини и съоръжения, които намират все по-добър прием в десетки страни. Количеството на износа през последните пет години се удвои.

Преимуществено развитие по-лучиха автоматизацията, приборостроенето, агропромишлеността и съобщителната техника, подемотранспортното машиностроене, корабостроенето, електронните елементи и други.

Вече няма град или по-голямо селище в страната, където да не е застъпена машиностроителна дейност и то на модерно и съвременно равнище, съобразено с изискванията, наложени от научно-техническата революция в световен мащаб.

Десетият конгрес на Партията научно обоснова възможността и в бъдеще нашата икономика да се развива с ускорени и стабилни темпове. Още по-бързо ще върви напред и машиностроенето. Неговият относителен дял в общата промишлена продукция ще стане още по-голям. През шестата петилетка съотношението между износа и вноса на машиностроителни изделия се очертáva да бъде около 1:1,2. В резултат на това около 85 на сто от всички машини, които ще се купуват от чужбина през тези пет години, ще се заплащат с износа на български машини.

През следващите години ще продължи изграждането на материално-техническата база, която се съсредоточава усилията

НЕУМОРИМ В ТРУДА

Попитате ли някого от Държавния битов комбинат в Полски Тръмбеш кой е най-добрият работник, всеки ще ви отговори, че това е трудно да се определи — та първенците са толкова много! И все пак...

Един от скромните и трудолюбиви мъже тук е и бригадирът от вулканизаторския цех Христо Георгиев Тодоров. Неговата работническа биография е твърде голяма, но нека започнем от 1959 година, когато той започва работа като пръв вулканизатор в новооткрития цех на бившия Промкомбинат. Благодарение на своята същност и умение Христо Тодоров бързо навлиза в новата си работа и скоро е вече бригадир.

По външен вид той по нищо не се отличава от останалите работници, но вгледаш ли се в него, вслушаш ли се в разговора му с клиентите, ще разбереш, че той е от тях, на които работата не им тежи. За своята неуморна работа и високо преизпълнение на плана многократно е награждаван с трудови отличия. Неговата бригада неведнъж е заемала първо място в социалистическото съревнование. Бай Христо, както всички го наричат, се проявява и като добър рационализатор.

Такива творчески личности, влюбени в професията си като бай Христо Тодоров, са за пример и подражание.

Тинка БОДЖИЕВА

Електротелферен завод „Янтра“

— Горна Оряховица

търси

да назначи ЗАМ. ГЛ. СЧЕТОВОДИТЕЛ с основна месечна заплата 150 лв.

Кандидатът трябва да има висше образование и 6 години трудов стаж по специалността.

5—1

СУ „Водно строителство“—Велико Търново

търси

да назначи за монтажната група към обектите на управлението оксигенист-електроменит — VI или VII разред

Подробни сведения в управлението и на телефон 2-19-84.

3—1

Людвиг Христов

Инж. Недельо БУКЕВ

